

subjekt. Nyttjas helst i part. pass. *Vattnet i sån är b-fruset. Sjön, sån, flaskan är b-frusen.*

BOTTENFYND, n. 3. Nedgräfd skatt, som blifvit funnen.

BOTTENFYRK, m. 2. 4) (fig.) Sammansparad penningssumma. — *Syn.* Bottenpenning. — 2) Se *Grundkapital*.

BOTTENFÄRG, m. 3. Se *Grundfärg*.

BOTTENGATÅ, f. 1. (jäg.) Den uthuggna linien vid bottnen (se *Botten*, 7).

BOTTENHJUL, n. 3. Benämning på tvenne slags hjul i ett urverk: *det Stora* eller Minuthjulet, och *det Lilla*, eller Mellanhjulet.

BOTTENHVARF, n. 5. 1) Understa hvarfvet af något, t. ex. af sill eller ströming i en packad tunna. — 2) Jordlager på bottnen af haf, sjö, o. s. v.

BOTTENHÅL, n. 3. Hål i bottnen af något, t. ex. på ett fartyg.

BOTTENHÅLL, f. 2. Håll, som utgör bottnen eller del af bottnen på något.

BOTTENIS, m. 2. Is, som är närmast bottnen i sjö, kärl, o. s. v.

BOTTENJORD, f. 2. sing. Se *Alf*, m. sing.

BOTTENKÅLE, m. 2. sing. Fruset tillstånd på djupet i åker-, ängs- eller trädgårdsmark.

BOTTENLAG, n. 3. 4) (i allm.) Nedersta laget. — 2) Nedersta bjelklaget i en byggnad.

BOTTENLAG, m. 2. sing. Det närmast bottnen befintliga af en lag, som kokas, och som blifvit ställd i ett kärl att sätta sig.

BOTTENLAX, m. 2. sing. (kollektivt) 1) Den närmast bottnen i en tunna befintliga laxen. — 2) Saltad och i tunna nedpackad lax.

BOTTENLÖS, a. 2. 4) (egentl.) Som är utan botten; hvars botten blifvit utslagen. *En b. tunna.* Brukas i denna bem. mindre. Man säger hellre: *en tunna utan botten.* — 2) Som har så djup botten, att den antingen alls icke eller åtminstone med största svårighet af människor kan nås. *Hafvet är på många ställen b-t. Ett b-t djup, svalg, en b. afgrund.* — *Syn.* Oändligt djup, Omätlig. — 3) (fig.) a) Hvars slut man ej kan emote. *Det är ett b-t arbete.* — b) Öfverdrifvet stor. *B. skuld.* — *Syn.* Oändlig, Omätlig. — c) *Ha/va en b. pung* (i gamla språket: *en b. taska*) säges om den, som är så rik, att han aldrig kommer i förlägenhet, han må gifva ut så mycket penningar som helst; äfv. om den, för hvilken aldrig några penningar vilja förslå, d. v. s. en storslösare.

BOTTENLÖSHET, f. 3. Egenskapen att vara bottenlös.

BOTTENMUS, m. 3. pl. — *möss.* En taggfenig benfisk af 6 till 7 tumms längd, bredt sammantryckt hufvud, hård sexkantig kropp, på öfra sidan gråbrun, på den undre hvit. *Agonus cataphractus.*

BOTTENPLANKA, f. 4. (skeppsb.) Planka i bottnen på ett skepp.

BOTTENPLÅT, m. 2. *B-ar*, ett slags jernplåtar, vanligen af 5 lispunds vikt, som utskippas, för det mesta till Holland.

BOTTENRIK, a. 2. Utomordentligt rik. — *Syn.* Rik som Cræsus, Stenrik, Morrik.

BOTTENSALT, n. 3. Salt, som bildar sig på bottnen af saltddamar.

BOTTENSATS, m. 3. Se *Bottenfällning*.

BOTTENSKÅL, m. 2. (jäg.) Se *Vikare*.

BOTTENSTAKE, m. 2. pl. — *stakar.* Ett slags städ med stor sferisk yta, hos kopparslagare.

BOTTENSTOCK, m. 2. (skeppsb.) Benämning på de grofva, krumma bjelkar, som gå tvärs öfver kölen och formara fartygets botten; nedersta delen af ett spant.

BOTTENSTYCKE, n. 4. 1) Stycke, som utgör bottnen af kärl, o. s. v. — 2) (artil.) Den del af en kanon, som är emellan drufvan och bottnen af kulloppet.

BOTTENSTÄFVER, m. 3. pl. Stäfver, som utgöra bottnen på ett laggkärl.

BOTTENVÅNING, f. 2. Understa våningen af ett hus, närmast intill grunden.

BOTTENÄRLIG, a. 2. Säges någon gång i stället för: *I botten ärlig*, d. v. s. fullkomligt ärlig.

BOTTENFORER, båttfärer, m. 3. pl. Utan-stöflar.

BOTTIN, båtti'n, m. 3. Fruntimmers-halfstöfvel; snörkänga, som går upp på halffa benet.

BOTTNA, v. n. 1. 4) Nå botten, hinna till botten. *Der b-r ingenting*, der är bottenlöst; (fig.) der förslår ingenting. *Det b-r ingenting för honom*, ingenting vill räcka till, förslå för honom.

BOTUM, se *Bot*, 3.

BOTYD, n. 3. (gam.) Se *Bohag*.

BOTÖFNING, f. 2. (i katolska kyrkan) Religjös handling, antingen ålagd af kyrkan eller fritt åtagen, för att späka kroppen och utdrifva synden, eller såsom straff för begångna fel, i ändamål att vinna syndaförlåtelse.

BOUDOIR, būdoar, m. 3. (fr.) Fruntimmerskabinett.

BOUILLON, se *Buljong*.

BOULEVARD, bulevár, m. 3. (franskt ord) 1) (ursprungligen) Bålverk, bastion. — 2) Trädplanterad promenadplats kring en stad.

BOUPPTECKNING, f. 2. 4) I laga form skeende uppteckning af afliden persons kvarlåtenskap. *Förrätta b.* — 2) Sjelfva förteckningen, som innehåller allt, hvad dertill hörer. *Upprätta b.* — *Syn.* Boupptecknings-instrument.

BOUPPTECKNINGSS-INSTRUMENT, ----- mä'nnt, n. 3. o. 3. Förteckning, innehållande allt hvad som tillhör boet efter en afliden person. — *Syn.* Bouppteckning.

BOUPPTECKNINGSMAN, m. 3. pl. — *mån.* Man, som förättar bouppteckning och dervid åsätter värdet af hvarje sak särskilt.

BOVEN. Benämning i sjöväsendet, som egentligen betyder: Öfver, och förekommer i flera sammansättningar, hvilka hafva afseende på det öfre af masterna. — *Bovenbramläsegel*, n. 3. Läsegel, som i labor kultje tillsättes utanför bovenbramseglet. — *Bovenbramrå*, f. 3. pl. — *rår.* Rån på bovenbramstängen. — *Bovenbramstång*, f. 3. pl. — *stånger.* Stång, som står näst öfver bramstången, med sin rotända genom dennas eselhufvud. — *Bovenbramsegel*, n. 3. Seglet på bovenbramrån. — *Bovenbramstag*, n. 3. Tåg, som förifrån stöttar bovenbramstängen. — *Bovenbramstagsegel*, n. 3. Öfversta seglet emellan stor- och focckresningen. — *Bovenbramvant*, n. 3. Benämning på tåg, som sitta omkring bovenbramstångens topp och tjena dels att stötta bovenbramstången, dels för folket att äntra upp uti. — *Bovenkryssrå*, f. 3. Rån på bovenkryssstången. — *Bovenkrysssegel*, n. 3. Seglet på bovenkryssrån. — *Bovenkryssstång*, f. 3. pl. — *stånger.* Den stång, som är näst uppöfver kryssstången. — *Bovensegel*, n. 3. Benämning på hvarje af de öfversta stag- och råseglen.